

[Johs. Hansen.]

ret naturligt, at man fortsatte og fortsatte det længst mulige med Forhandlingen i det Ting, hvor Lovforslaget først er kommet frem, for at se at naa Resultater der. Hvis der ikke er en saadan Modsætning, kan jeg i hvert Fald ikke forstaa, hvorledes det tidligt paa Aaret at afbryde Forhandlingen i Folketinget for i Stedet at føre Sagen herover skulde kunne gavne en saadan Forhandling og lettere medføre et Resultat.

Det er muligt, at der her i Tinget naas et Resultat paa dette Omraade, det er muligt, at det vil ske, endskønt der ikke i det andet Ting er naaet en Samling om denne Opgave. Hvis det skulde ske nu eller senere — jeg haaber, det vil ske nu i Foraaret —, saa vilde jeg tro, at det afgørende vil være den stærke Kraft, som disse Tanker om at ophæve den nuværende Ordning i sig selv har ude i den store Del af Befolkningen. Jo mere man gør sig klart, hvem det er, der har Fordelen af den nuværende Ordning, desto snarere tror jeg, Befolkningen vil vende sig derimod. Naar man erindrer, at Godejerne her i Landet har faaet ca. 700 Gange saa meget som Fiskerne som Følge af den gældende Ordning, naar man erindrer, at Rentierklassen har faaet ca. 200 Gange saa meget som Husmændene som Følge af denne Ordning — naar dette bliver gjort Befolkningen tilstrækkelig klart, saa tror jeg, Følgen deraf vil blive, at man fra Venstres Side bliver villig til en Revision, som vil medføre noget ganske andet end det, der for Øjeblikket er gældende. Og det er jo ikke Fiskerne i Almindelighed og Husmændene i Almindelighed, der har faaet Fordelen af den nugældende Lov, men kun enkelte Husmænd og enkelte Fiskere. Der findes i Bemærkningerne til Lovforslaget en Tabel, Tabel II, der oplyser, hvem disse Penge er kommet til gode. Denne Tabel fortæller, at 10 490 Gaardmænd har faaet en Nedsættelse paa 676 000 Kr. godt og vel. Disse Gaardmænd har en samlet Formue paa 605 031 000 Kr., det vil sige, det er Gaardmænd, som har en gennemsnitlig Formue paa ca. 60 000 Kr., vel altsaa vort Lands allerbedst stillede Gaardmænd. Der er 722 Husmænd, som ifølge samme Tabel har faaet Nedsættelse, og deres Formue udgør tilsammen 20 794 000 Kr., det vil sige, disse Husmænd har en Formue paa gennemsnitlig ca. 29 000 Kr. Enhver, der kender til Husmandsforhold i vort Land, vil vide, at disse Husmænd ikke er af den almindelige Husmandstype, for der ligger

Formuen adskilligt lavere. Der er 45 Fiskere af alle Danmarks mange Fiskere, som har faaet Nedsættelse, og deres Formue udgør tilsammen 2 668 000 Kr.; det vil sige, det er Fiskere med en gennemsnitlig Formue paa tæt op imod 60 000 Kr. — det er ikke Fiskere, som de er flest her i Landet. Med andre Ord: det virkelige Forhold er, at de allerfleste Gaardmænd har intet faaet, og Husmænd og Fiskere, som Husmænd og Fiskere i Regelen er stillet, har absolut intet faaet ifølge denne Lov. Man kan ikke, naar det stiller sig saaledes, vedvarende opretholde den Paastand, at det er Skattelettelser, der gavner det danske Erhvervsliv; man kan i hvert Fald ikke opretholde den Paastand, at det er Skattelettelser, der paa et bredt og demokratisk Grundlag kommer dansk Erhvervsliv til gode. Jeg tror derfor, at den Tid nok skal komme — og jeg haaber, at den kommer snart, helst i dette Foraar —, da man ogsaa fra Venstres Side bliver klar over, at det, vi nu har, lader sig ikke opretholde.

Veistrup: Jeg skal kun gøre en enkelt Bemærkning til den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Hauch). Det ærede Medlem sagde — det forekom mig med det lidt ironiske Smil, som nu en Gang karakteriserer det ærede Medlem —, at der manglede ikke noget med Hensyn til Valgløfter. Der er ikke noget ondt i at give Løfter, for saa vidt man gør et hæderligt Forsøg paa at indfri disse, og det er netop det, der sker gennem det foreliggende Lovforslag, det er et Forsøg paa at indfri de Løfter, som er givet Vælgerne.

Jeg synes, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet har fuldkommen Ret i, at Partiet Venstre maa vide, hvad det vil i denne Sag, thi det kan aabenbart ikke være saaledes, at man har drøftet dette Spørgsmaal i Folketinget den ene Gang efter den anden, men her i Tinget har man overhovedet ikke taget nogen Stilling til det.

Den ærede konservative Ordfører (Lange) syntes at mene, at det, det gælder om, er ikke at lægge større Skat paa de store Formueejere, for derved vil man hindre Opsparing. Jeg for mit Vedkommende har ikke saa forfærdelig megen Tro til de store Formuer, samlet paa enkelte Hænder. Det forekommer mig tværtimod, at det, man med et Udtryk, som anvendes den ene Gang efter den anden, kalder „Opsparing paa den brede Front“, vil være den største Lykke, og efter at man har set de Forhold, som i de senere Aar har udviklet sig, hvor man har